

дісність, проникливість, оптимізм – ось складові «одиниці людяності» Вчителя, виведеної колегами та вдячними учнями Петра Мойсейовича під час святкування його ювілею.

Президія Національної академії правових наук України, редколегія журналу «Вісник Національної акаде-

мії правових наук України» щиро вітають **Петра Мойсейовича Рабіновича** з його славним ювілеєм, бажають йому міцного здоров'я, щастя, творчого довголіття і подальших успіхів у його багатогранній діяльності, в якій відчуває потребу вся правнича наукова громадськість України.

Виповнилося 75 років від дня народження відомого вченого України в галузі кримінально-процесуального права України, доктора юридичних наук, професора, члена-кореспондента Національної академії правових наук України, заслуженого юриста України **Василя Тимофійовича Маляренка**.

Народився Василь Тимофійович 18 жовтня 1941 р. в с. Вікторівка Маньківського р-ну Черкаської обл. Трудову діяльність розпочав у 1958 р. робітником геофізичної експедиції, а потім гірничим майстром вугільних шахт Донбасу. У 1962 р. закінчив Кадіївський гірничий технікум. З 1963 по 1966 р. проходив військову службу на космодромі Байконур. З 1967 по 1973 р. працював інженером у системі комбінату «Луганськшахтобуд». З 1973 р. після закінчення Харківського юридичного інституту (нині – Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого) обирався народним суддею Кадіївського міського суду, суддею, заступником Голови Луганського обласного суду. У 1980 р.

обраний суддею Верховного Суду України. У 1983 р. – секретарем Пленуму Верховного Суду України. З 1985 р. був членом Науково-консультативної ради при Верховному Суді України, а з 1994 по 2006 р. – її головою. У 1993 р. обраний заступником Голови Верховного Суду України і Головою судової палати з кримінальних справ Верховного Суду України. Поряд із цим у 1996 р. Указом Президента України призначений представником України в Комісії Організації Об'єднаних Націй з питань запобігання законності та кримінального судочинства. У 2004 р. Указом Президента України знову призначений на цю посаду. У штабквартирі ООН у Нью-Йорку зробив ряд доповідей у ході підготовки статуту Міжнародного кримінального суду як глава делегації України у Підготовчому та Спеціальному комітетах ООН. Як заступник глави делегації України брав участь у Римській дипломатичній конференції (1998), на якій було прийнято статут Міжнародного кримінального суду. У штаб-квартирі ООН у Відні як глава делегації України зробив ряд доповідей з питань тероризму, торгівлі зброєю, дітьми та наркотиками. 11 листопада 2002 р. був обраний Головою Верховного Суду України. З 2002 р. ввійшов до складу Вищої ради юстиції,

а з 22 лютого 2005 р. – до складу Ради національної безпеки та оборони України. З 2006 р. – суддя у відставці. З 2009 р. – декан юридичного факультету Київського національного університету культури і мистецтв. До 1 жовтня 2013 р. – Національна школа суддів України, начальник відділу. З 2 жовтня 2013 р. – головний науковий співробітник Національної академії прокуратури України.

У 1991 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Реалізація основних конституційних засад судочинства в кримінальному законодавстві України», а в 2005 р. – докторську дисертацію на тему «Перебудова кримінального процесу України в контексті європейських стандартів: теорія, історія і практика». Вчене звання професора присвоєно у 2004 р. Обраний членом-кореспондентом Академії правових наук України (нині – Національна академія правових наук України) у 2004 р.

Веде підготовку наукових кадрів як голова спеціалізованої вченої ради із захисту кандидатських дисертацій Національної академії прокуратури України та член спеціалізованої ради в Академії адвокатів України.

Напрямок наукової діяльності – кримінально-процесуальне право. Поряд із судовою, дипломатичною, державною та законотворчою діяльністю протягом багатьох років веде плідну наукову діяльність. Є автором понад 240 публікацій, у тому числі монографій, підручників, наукових та методичних посібників, збірників, статей у газетах та журналах тощо. Найвідоміші праці: «Про покарання за новим Кримінальним кодексом України» (2003), «Коментар до Закону “Про судоустрій України”» (2003), «Кри-

мінальний процес України. Стан і перспективи» (2004), «Перебудова кримінального процесу України в контексті Європейських стандартів» (2005), «Кримінально-процесуальне право»: підручник (2006), «Науково-практичний коментар Кримінального процесуального кодексу України» (у співавт., 2012), «Захист прав дітей у цивільному судочинстві. Судові рішення»: практичний посібник (2012).

Є членом Конституційної Асамблеї. Брав участь у численних робочих групах з розроблення законопроектів, зокрема, з 1994 р. очолював робочу групу Кабінету Міністрів України з питань підготовки проекту Кримінально-процесуального кодексу України. З січня 2003 р. – заступник Голови робочої комісії у Верховній Раді України. Член комісій з доопрацювання та узгодження проектів Кримінального, Кримінально-процесуального та Кримінально-виконавчого кодексів України, член Національної Конституційної ради України з підготовки проектів законів «Про прокуратуру» та «Про статус слідчого», перебував у складі комісії з опрацювання питань щодо скасування смертної кари в Україні, а також комісії з питань реформування правоохоронних органів України. Протягом 1994–2002 рр. був членом комісії з питань помилування при Президентові України. Безпосередньо підготував ряд проектів законодавчих актів, у тому числі законопроект «Про статус суддів», член робочої групи з питань судової реформи.

Заслужений юрист України (1992), повний кавалер ордену «За заслуги» (1998, 2000, 2004), нагороджений орде-

ном «Святий князь Володимир» III ступеня (1999), орденом «За трудові досягнення» III ступеня (2001), Срібною медаллю «Незалежність України» (2002), Почесною грамотою Верховної Ради України (2002), Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2006, 2011), орденом князя Ярослава Мудрого V ступеня (2006), Почесною грамотою Національної школи суддів України (2012), Почесною відзнакою Вищої кваліфікаційної комісії суддів України (2012). Має більше 50 нагород відом-

чих, релігійних та громадських організацій, у тому числі міжнародних. Ряд його монографій удостоєні рейтингових та спеціальних відзнак.

Президія Національної академії правових наук України та редколегія збірника наукових праць «Вісник Національної академії правових наук України» щиро вітають Василя Тимофійовича зі славним ювілеєм та бажають доброго здоров'я, оптимізму, бадьорості духу, життєвої наснаги та творчого натхнення.

Виповнилося 75 років від дня народження **Василя Федоровича Сіренка**, відомого українського вченого та дослідника в галузі теорії держави і права, проблем розвитку правової системи України та державного управління, доктора юридичних наук, професора, члена-кореспондента НАН України, дійсного члена (академіка) Національної академії правових наук України, заслуженого діяча науки і техніки України, який народився 11 листопада 1941 р. у м. Пирятині Полтавської обл. У 1971 р. закінчив юридичний факультет Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка (нині – Київський національний університет імені Тараса Шевченка). У тому ж році почав працювати в Інституті держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, де обіймав

посади молодшого наукового співробітника, старшого наукового співробітника, завідувача відділу. З 1998 по 2002 р. – народний депутат України III скликання. Голова Комітету з питань правової реформи (1998–2000), потім член Комітету з правової політики. З 2002 по 2006 р. – народний депутат України IV скликання, заступник Голови Комітету Верховної Ради України з питань правової політики. З 2007 р. і до сьогодні – головний науковий співробітник Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України.

У 1975 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему «Організація і розвиток принципів діяльності обчислювальних центрів, що функціонують в умовах АСУ» (спеціальність 12.00.02), у 1984 р. – дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему «Теоретичні проблеми формування і реалізації інтересів у сфері державного управління» (спеціальність 12.00.02). Науковий ступінь док-